

F. t. 1. om afgift af forlystelser.

satte regler tilfalder indehaveren af producentrettighederne til de pågældende danske film. Skulle der ved samme forestilling blive forevist flere danske film med forskellig indehaver af producentrettighederne, uden at der foreligger aftale om fordelingen af det nævnte restbeløb, skal dette fordeles til de berettigede efter forholdet mellem længden af de forskellige film efter censurmål.

Stk. 2. Ved danske film forstås film, som er optaget for her i landet bosatte danske statsborgeres eller for danske selskabers eller institutioners regning, for udelukkende dansk kapital og med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale. Justitsministeren, eller efter dennes bemyndigelse statens filmcensur, afgør, om en film herefter er dansk.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan finansministeren tillade, at en større del af afgiften end efter stk. 1 skal tilfalde indehaveren af producentrettighederne til en dansk film, når filmen tjener til oplysningens fremme. Sådantilladelse skal gøres betinget af, at der sammen med den pågældende film kun forevises reklamefilm, hvorhos tilladelsen kun må gives for et bestemt tidsrum.

§ 11.

Stk. 1. Hvor overskuddet af en forlystelse skal anvendes i almenvelgørende eller andet almennyttigt øjemed, kan politimesteren — i København magistraten — fritage overskuddet for afgift, således at afgift kun beregnes af udgifterne. Har en sådan forlystelse givet under-skud, og dette skyldes uforudsete begivenheder som trafikforstyrrelser, uvejr og lignende, kan finansministeren tilstå yderligere afgiftsfritagelse.

Stk. 2. Biografforestillinger, hvortil der efter aftale med skoler kun er adgang for skoleelever med fornødent læreropsyn, kan af politimesteren — i København magistraten — fritages for afgift, når arrangementet træffes i undervisningsøjemed eller for at skaffe skoleungdommen en for den egnet lodig filmsunderholdning.

Stk. 3. Forevisning af film, der tjener oplysningens fremme, kan af finansministeren helt eller delvis fritages for afgift.

Stk. 4. Fritagelse efter stk. 1—3 kan for danske films vedkommende kun omfatte den del af afgiften, der skal indbetales til det offentlige.

Stk. 5. Fritagelse efter stk. 2 og 3 må kun gives på betingelse af, at den sædvanlige billetpris mindst nedsættes med et til det bortfaldne afgiftsbeløb svarende beløb.

Stk. 6. Hvor afgørelsen om afgiftsfritagelse efter nærværende paragraf er henlagt til politimesteren eller Københavns magistrat, kan den af vedkommende myndighed truffne afgørelse af den afgiftspligtige indbringes for finansministeren.

§ 12.

Stk. 1. Afgiften eller den del af afgiften, der skal indbetales til det offentlige, tilfalder staten og den kommune, i hvilken forlystelsen har fundet sted, med to trediedele til staten og en trediedel til kommunen, dog at der af afgiftsbeløbet for filmsforevisninger tilfalder staten tre fjerdedele og kommunen en fjerdedel.

Stk. 2. Såfremt forlystelsen har fundet sted i en bygning eller på en plads, der ligger indenfor to eller flere kommuners område, og der ikke mellem de pågældende kommunalbestyrelser opnås enighed om fordelingen mellem kommunerne af den disse tilkommende andel af afgiftsbeløbet, afgøres spørgsmålet om delingsforholdet af finansministeren.

§ 13.

Vedkommende kommunalbestyrelse kan helt eller delvis fratage den kommune tilkommende andel af afgiftsbeløbet til fordel for den afgiftspligtige.